

til den Udvikling, der er foregaaet i de Aar, siden Esbjerg Havn blev anlagt. Jeg vil derfor gerne have Lov til lige at nævne, at da Havnen i 1874 aabnedes for Besejling, var der kun Dokhavn med 12½ Fods Dybde. I 1877—78 byggedes de første 500 Fod Kaj af den nuværende Forhavn med en Vanddybde af 15 Fod, i 1887 byggedes de sidste 600 Fod Kaj af Forhavnen, ligeledes med en Vanddybde af 15 Fod, og i 1893—94 byggedes østre Forhavn, der afgav 900 Fod Kaj med en Vanddybde af 15 Fod. Endelig ombyggedes i 1899 hele Forhavnen og uddybedes til 19 Fod Vand. Forholdet er altsaa i Øjeblikket saaledes, at der nu findes 1,100 Fod Kaj med en Vanddybde af 19 Fod og 900 Fod Kaj med 15 Fods Dybde, i alt 2,000 Fod. Men efter Flertallets Forslag bliver der, som jeg allerede har nævnt, 3,600 Fod Kaj, nemlig 1,000 Fod med 28 Fods Dybde, 2,000 Fod med 24 Fods Dybde og 600 Fod med 22 Fods Dybde. Man vil deraf se, at det er en saa stor Udvidelse, her er foreslaaet, at man med de Erfaringer for Øje, som man har høstet gennem de Aar, der ere gaaede forud, i hvert Fald ikke efter nogen Sandsynlighedsberegning kan tænke sig, at man i den nærmeste Fremtid vil komme til yderligere Udvidelse. Og saa er det, Mindretallet siger: Lad os da faa Udvidelsen mod Øst, hvor vi have kendte Erfaringer at bygge paa, og lad da Fremtiden om at optage denne Strid, som her har staaet om Øst eller Vest, hvis de ikke til den Tid ere blevne fuldstændig enige om, til hvilken Side de skulle gaa.

Maa jeg saa yderligere betone, at efter Mindretallets Forslag vil hele Trafikhavnen, som alt bemærket, samles ved en Kaj i lige Flugt mod Øst. Det blev netop anført under Sagens 1ste Behandling, at en saadan samlet Kajplads var langt det bedste for Sejladsen. Der blev fra flere Sider udtalt, at den Udnyttelse af østre Forhavn, der vilde give korte Stumper Kaj, i høj Grad vilde vanskeliggøre den fulde Udnyttelse af Kajpladsen, men hvis man fik den samlet, vilde man med langt større Fordel kunne udnytte den. Det har man altsaa fra Mindretallets Side taget Hensyn til. Nu foreligger det mærkelige, at de, der vare med til at rejse en Kritik over det uheldige i at faa saadanne kortere Kajstrækninger, gennem deres Forslag om at dele Havnen og samtidig udnytte østre Forhavn, netop derved faa de korte Kajstrækninger, medens Mindretallet har taget Hensyn til denne Kritik og foreslaaet en samlet Kajlængde, som sikkert vil være til

stor Gavn for Sejladsen, og som i hvert Fald vil kunne udnyttes med langt større Fordel i Forhold til den Plads, der bydes paa.

Saa maa det heller ikke glemmes, at efter Flertallets Forslag faa vi en Del af Havnen udvidet imod Vest, men denne Adskillelse vil i Virkeligheden blive større, end man maaske ved første Øjekast paa Kortet bliver opmærksom paa; mellem disse to Havne ligger nemlig Dokhavnen, hvor der kun findes en lille, smal Gangbro ved Dokporten, saa at man ganske vist kan komme forholdsvis hurtigt til disse to Havne, naar man gaar, men naar man blot skal køre med saa meget som en Trækvogn, tager det en betydelig Tid, før man kommer udenom Dokhavnen til den vestlige Havn. Endelig maa det ogsaa anføres, at naar Trafikhavnen faar den Beliggenhed, som Mindretallet foreslaar, bliver der en meget bedre, meget kortere og mere direkte Forbindelse med Jernbanestationen, end der vil blive, hvis man gaar mod Vest, idet Havnen da vil være fjernet betydeligt fra Jernbanestationen. Endnu vil jeg gerne angaaende den vestlige Havn yderligere bemærke, at der er ingen Tvivl om, at denne Havn om Vinteren vil blive fyldt med Drivis. Det har man haft Lejlighed til netop i Vinter at faa bekræftet gennem Fotografier, der vise, hvorledes den nuværende Fiskerihavn fyldes med Drivis, og det er ogsaa dette Forhold, som Fiskerne gennem deres Andragende beklage sig over og derfor ønske, at Havnen bliver lagt ud mod Vest.

Saa vil jeg endelig sige dette angaaende vort Forslag om at fortsætte Havnens Udvidelse mod Øst, at det, som jeg allerede har nævnt, bygger videre paa det, man har Kendskab til gennem de mange Aar, Havnen har eksisteret. Det har vist neppe været en Tilfældighed, at man, da man byggede Esbjerg Havn, netop valgte den Plads. Uden i øvrigt at være stærkt sagkyndig, hvad Strømforhold og lignende angaar, vil jeg sige, at alene de naturlige Forhold synes at tilsige, at det var der, Havnen maatte ligge, i Læ af den høje Bakke, saaledes at man ikke kom ud til den ret skarpe og haarde Vind, der blæser fra Vest. Derude, hvor Flertallet tænker sig Havnen anbragt, vil den stærke Søgang og Stormen ofte være generende, og Sandflugt og lignende vil ikke gøre Arbejdet ved denne Havn særlig behageligt.

Jeg maa maaske saa, forinden jeg gaar over til at omtale den sidste Del af Forslaget, sige, at der jo gentagne Gange